

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: V. K., bytem O., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 10.9.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.8.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.8.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 4.6.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 10.9.2014 následně k výzvě soudu doplněnou (*připojena byla mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 27.8.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 4.6.2014 o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 19.5.2014 dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**) ve výši 4.879,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) ze dne 18.4.2014 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 35%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.8.2014 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 13.8.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho duševní, smyslové a fyzické vlastnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené*

v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, jež byla vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu žalobce zvolena na horní hranici, tj. 35% a s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím byla tato hodnota ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky navýšena o 10%, takže celkem činí 45%, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť hodnocení posudkových lékařů, kteří zdravotní stav hodnotili jako invaliditu prvního stupně, je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů z Neurologické kliniky VFN v Praze, proto požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.8.2014 a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.4.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 13.8.2014 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35% dle OSSZ a o 45% dle lékaře ČSSZ (míra poklesu zvýšena o 10% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu na celkových 45%), když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky; datum vzniku invalidity: 5.3.2014 dnem podání žádosti.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 4.11.2014 k důkazu navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Dále ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.8.2014 bylo žalobci doručeno dne 29.8.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti lékařů z oboru psychiatrie a neurologie po jednání konaném dne 7.1.2015, jemuž byl přítomen i žalobce, který byl přítomnými odbornými lékaři i vyšetřen. Z obsahu tohoto posudku ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 13.1.2015 soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 5.3.2014 shodně s OSSZ Karlovy Vary, to je dnem podání žádosti, jelikož jeho zdravotní stav se zhoršoval postupně a podle obsahu lékařských zpráv pak k tomuto datu odpovídá invaliditě třetího stupně, nikoliv prvního stupně,

jak stanovila uvedená OSSZ. Komise není v plném souladu s posudkem OSSZ a námitkovým řízením, pokud se jedná o stanovení stupně funkčního postižení disociativní poruchy, neboť na základě rozsáhlé zdravotní dokumentace a vyšetření odborníky v komisi došla k závěru, že se u žalobce vzhledem k průběhu onemocnění - progresu všech potíží, jedná o těžkou disociativní poruchu doprovázenou celou řadou somatizačních obtíží, toho času prakticky odkázán na invalidní vozík, schopen chůze jen několik metrů po místnosti, chůze je výrazně nestabilní, s tendencí k pádům. PK MPSV hodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu těžkou disociativní poruchu s výraznou somatizací, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, je postižení uvedené v kapitole V., položka 5 d) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 70%, neboť i přesto, že žalobce nebyl psychiatricky hospitalizován, jedná se u něho o těžké narušení společenských a pracovních funkcí, o těžké narušení většiny denních aktivit, nepříznivou prognózu. Komise dle § 3 odstavec 1 citované vyhlášky dále nezvýšila míru poklesu, neboť v uváděné procentuální ztrátě zohlednila četné somatizační potíže. Dále bylo uvedeno, že žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen jakéhokoliv soustavného zaměstnání. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány lékařem ČSSZ.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 27.8.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.1.2015 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.8.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.6.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 5.3.2014 k poklesu míry pracovní schopnosti o 70%. Zjištěný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 35 a 45%). PK MPSV po zhodnocení předložených lékařských zpráv uvedených v posudku uznala žalobce invalidním pro invaliditu třetího stupně od 5.3.2014, tj. od stejného data jako OSSZ i námitkové řízení.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 5.3.2014 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 7.1.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 67/2014 ze dne 9.3.2015, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.8.2014. Soud ještě připomíná žalované, že pokud není přiznána výplata invalidního důchodu pojištěnci od data vzniku invalidity, musí být tato skutečnost rovněž

obsažena ve výroku a zdůvodněna v odůvodnění rozhodnutí, což však v rozhodnutí ze dne 4.6.2014 žalovaná neuvedla, přestože invalidní důchod byl žalobci přiznán od 19.5.2014, i když invalidní byl uznán od 5.3.2014.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně